

ОСОБЕНО МНЕНИЕ

На съдията Тодор Тодоров по к.д. № 18/1997 г.

Разпоредбата на чл. 47в ЗП, според която “Размерът на получаваните една или повече пенсии не може да надвишава трикратния размер на социалната пенсия” е противоконституционна.

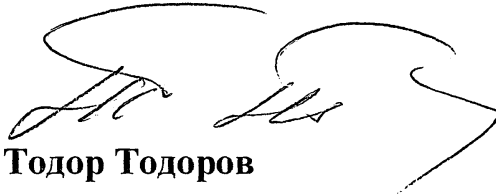
Съображенията, които споделям, са изложени достатъчно ясно от съдията-докладчик по делото във втория предложен от него вариант за решение. Правото на пенсия е основно конституционно право и не може да бъде накърнявано – чл. 51, ал. 1 от Конституцията. Размерът на пенсията е основен елемент на това право. Той се определя от размера на осигурителната вноска и ограничаването /намаляването/ му съставлява нарушение на основно конституционно право.

От друга страна, размерът на пенсията отразява приноса на съответното лице в обществения продукт през периода на неговата трудова активност. Намаляването на пенсията до трикратния размер на т.нар. “социална пенсия”, която се изплаща по хуманни съображения и на лица, някои от които никога през живота си не са работили, е израз на уравниловъчно мислене и нарушава основния конституционен принцип на справедливостта – Преамбюл на Конституцията.

Всъщност Конституционният съд вече се е изказвал срещу законово ограничаване на размера на пенсията. В неотдавнашното си решение № 12 от 1997 г. по к.д. № 6 от 1997 г. /ДВ, бр. 89 от 1997 г./ съдът изрично е посочил: “За да се обоснове конституционноправната оправданост на произтичащото от чл. 50, ал. 1 и 2 ЗП намаляване /ограничаване/ на придобитата пенсия, включително до степен на пълния ѝ размер, е необходимо или пряко или поради действието на друга конституционна норма /основно начало или основно право/ самата Конституция да допуска това. *Съображението, че оспореното разрешение се основава на логиката или характера на действащата у нас система на обществено /пенсионно/ осигуряване не е от конституционноправен порядък...единствено Конституцията може да допусне такова накърняване, основавайки се на съображения, които са свързани със защитата на друг конституционноправно значим обществен или личен интерес*” /курсив мой – Т.Т./. Категоричната позиция на съда в цитираното решение е, че ограничаването на размера на пенсията е допустимо само на конституционноправно основание и че при контрол за конституционосъобразност са недопустими съображения,

основани на “действащата у нас система на обществено /пенсионно/ осигуряване” – обратно решението по това дело.

В съответствие с така установената си практика съдът беше длъжен да посочи в решението си по това дело **конституционноправни основания** за да приеме, че размерът на получаваната пенсия следва да се определя в ограничен размер, непропорционално на осигурителните вноски и в нарушение на принципа на справедливостта. В дебатите по това дело такива основания не бяха посочени от почитаемите ми колеги, поради което считам, че искането следваше да бъде уважено и разпоредбата на чл. 47в ЗП обявена за противоконституционна.

Тодор Тодоров